

نقض سیستماتیک حقوق بشر و بشر دوستانه در آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان

کد موضوعی: ۲۶۰

شماره مسلسل: ۱۰۶۶۴

اسفندماه ۱۳۸۹

دفتر: مطالعات سیاسی

به نام خدا فهرست مطالب

۱	چکیده.....
۱	مقدمه.....
۲	ایالات متحده آمریکا.....
۲	۱. شکنجه سیستماتیک.....
۵	۲. تجاوز و خشونت جنسی سیستماتیک.....
۷	۳. نقض سیستماتیک حقوق کودکان.....
۱۰	۴. نقض سیستماتیک حقوق زندانیان.....
۱۰	۵. نقض سیستماتیک حریم خصوصی.....
۱۲	۶. نقض سیستماتیک آزادی بیان و مطبوعات.....
۱۳	۷. نقض سیستماتیک حقوق شهروندان توسط پلیس.....
۱۴	۸. نقض سیستماتیک حقوق بشردوستانه و حمایت از آن.....
۱۷	۹. نقض سیستماتیک حقوق مسلمانان.....
۱۹	انگلیس.....
۱۹	۱. وضعیت نابسامان زندان‌ها و شکنجه زندانیان در انگلیس.....
۲۲	۲. تصویب و اجرای قوانین ناقض حقوق بشر.....
۲۴	۳. نقض سیستماتیک حقوق کودکان.....
۲۴	۴. نقض سیستماتیک حقوق اقلیت‌های نژادی و مذهبی.....
۲۵	۵. نقض قانون توسط مجریان و خشونت پلیس علیه شهروندان.....
۲۶	فرانسه.....
۲۶	۱. بازداشت گسترده معترضان.....
۲۶	۲. نقض حقوق اقلیت‌ها.....
۲۶	۳. تصویب قوانین ناقض حقوق بشر.....
۲۷	۴. تغییر قانون جزای فرانسه.....
۲۷	۵. نقض حقوق زندانیان.....
۲۷	۶. نقض حقوق کودکان.....
۲۷	۷. عدم رسیدگی به خشونت و قتل غیرقانونی توسط پلیس.....
۲۸	آلمان.....
۲۸	۱. نقض حقوق کودکان.....
۲۸	۲. عدم حمایت نظام حقوقی داخلی از حقوق بشر.....
۲۸	۳. مخالفت صدراعظم آلمان با شناسایی حقوق اقلیت‌ها.....
۲۹	۴. اقدامات خشن پلیس آلمان.....
۲۹	۵. عدم پیگیری قضایی خشونت و قتل غیرقانونی توسط پلیس.....
۳۰	۶. استفاده از شکنجه برای مبارزه با تروریسم.....
۳۰	منابع و مآخذ.....

نقض سیستماتیک حقوق بشر و بشردوستانه در آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان

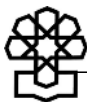
چکیده

یکی از اولویت‌های دائمی کشورهای جهان در دوره کنونی تلاش برای بهبود وضعیت حقوق بشر و حقوق بشردوستانه در کشورهای خود و همچنین دیگر کشورهای جهان است. با این حال ارائه تعاریف متعدد از آن، معیارهای دوگانه در اجرای آن و استفاده ابزاری از آن در کشورهای مختلف، زمینه عدم پیشبرد واقعی آنها سبب شده است چنانچه در این میان، کارنامه عملکرد حقوق بشر در کشورهای غربی که همواره خود را مدافع حقوق بشر می‌دانند نشان می‌دهد که در این کشورها نیز موارد متعددی از نقض سیستماتیک حقوق بشر و حقوق بشردوستانه وجود دارد. این درحالی است که آنان از طریق دیپلماسی رسانه‌ای خود توانسته‌اند همزمان با مداخله در امور داخلی سایر کشورها به بهانه حمایت از حقوق بشر به نقض سیستماتیک حقوق بشر در داخل کشورشان بپردازند. بر این اساس، این گزارش تلاش دارد تا به برخی از موارد نقض سیستماتیک حقوق بشر و حقوق بشردوستانه در کشورهای آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان بپردازد.

مقدمه

نقض حقوق بشر توسط مأموران یا مقامات هر کشوری ممکن است اتفاق بیافتد، اما آنچه شاخص و بیانگر میزان تعهد یک کشور در رعایت حقوق بشر است، عدم وجود قوانین و رویه‌های ناقض حقوق انسان‌ها و نیز نوع برخورد دستگاه قضایی و مقامات رده بالای آن کشور با چنین اقداماتی است. در صورت وجود چنین قوانین یا اجرای رسمی چنین رویه‌هایی، می‌توان نتیجه گرفت که نقض حقوق بشر در این کشور موردی اتفاقی نبوده، بلکه سیاستی دائمی است که می‌توان آن را نقض سیستماتیک حقوق بشر نامید.

درحالی که کشورهای غربی، خود را به‌عنوان مدعیان حقوق بشر در سطح جهان معرفی می‌کنند اما شواهد متعددی وجود دارد که نشان می‌دهد چنین سیاست‌های ضد حقوق بشری در برخی از کشورهای غربی وجود دارد. ذکر این نکته ضروری است که گرچه بر سر مبانی و بعضی مصادیق حقوق بشر اختلاف نظر وجود دارد، اما در مورد بعضی از مصادیق نقض حقوق انسان‌ها مانند کشتن افراد بدون محاکمه، ضرب و شتم، تجاوز به حریم خصوصی و قانونی افراد و... در میان

فرهنگ‌ها، ادیان و ملت‌ها اجماع وجود دارد به‌گونه‌ای که دولت‌ها نیز جلوگیری از این‌گونه موارد را بدون هیچ قید و شرطی در قالب کنوانسیون‌های حقوق بشری پذیرفته‌اند. آنچه در این گزارش به‌عنوان مصادیق نقض حقوق بشر اشاره می‌شود نیز برخلاف رویه کشورهای غربی که در گزارش‌های خود علیه سایر کشورها بر روی مصادیق اختلافی متمرکز می‌شوند نیست بلکه تنها شامل مواردی است که تمامی دولت‌ها و ازجمله خود این کشورها، انجام آن را به‌عنوان مصداق نقض حقوق بشر در قالب تعهدات بین‌المللی پذیرفته‌اند. همچنین باید توجه داشت که رابطه آمریکا با حقوق بشر تنها در نقض مستقیم حقوق بشر خلاصه نمی‌شود، بلکه حمایت از اقدامات ناقضین حقوق بشر نیز معاونت در جرم محسوب می‌گردد.

ایالات متحده آمریکا

۱. شکنجه سیستماتیک

۱-۱. ابهام قانونی در مورد منع شکنجه

براساس اعلام نهادهای آمریکایی، منع شکنجه در این کشور از جایگاه قانونی مشخص برخوردار نمی‌باشد و حتی پذیرش کنوانسیون منع شکنجه و کنوانسیون حقوق و آزادی‌های مدنی و سیاسی همراه با شرط‌هایی بوده است که اعمال این مقررات را در وضعیت مبهم و غیرشفاف قرار می‌دهد.

۱-۲. گزارش صلیب سرخ درباره شکنجه زندانیان در بازداشتگاه‌های سیا

این گزارش که در سال ۲۰۰۷ تهیه شده با تأیید وجود شکنجه و رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز در بازداشتگاه‌های سیا نسبت به زندانیان منسوب به القاعده نشان می‌دهد که آمریکا قوانین بین‌المللی را نقض کرده است.^۱

۱-۳. قانونی کردن شکنجه در آمریکا

طبق یادداشت‌های وزارت دادگستری آمریکا در زمان بوش؛ «عریان کردن اجباری، زدن ضربه به صورت و شکم، دستکاری در تغذیه افراد، کوبیدن به دیوار کاذب، بستن افراد با زنجیر در حالات دردناک و استفاده از حشرات قطعاً شکنجه به حساب نمی‌آیند».

در چهار یادداشتی که از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۵ توسط کارشناسان حقوقی وزارت دادگستری دولت تهیه شده «سیلی زدن، زنجیر کردن دست و پای زندانیان، القای حس خفگی با آب و سایر رفتارهای غیرقانونی در جریان بازجویی» توجیه قانونی شده‌اند. در این یادداشت‌ها، به بازجویان

1. "Red Cross Described Torture at CIA Jails", Washingtonpost, 16 March, 2009.

اجازه داده شده بود که زندانیان را در وضعیت‌های ایستاده و دردناک نگهدارند و آنها را از غذا و خواب به مدت طولانی محروم کنند.

براساس گزارش‌های منتشر شده وزارت دادگستری آمریکا روش القای حس خفگی با آب، ۲۶۶ بار هنگام بازجویی از «ابوزبیده» و یک مظنون دیگر مورد استفاده قرار گرفته است.

۴-۱. نظر اوپاما مبنی بر عدم پیگرد قانونی بازجویان شکنجه‌گر سیا

باراک اوپاما اعلام کرده است: «از آنجا که مأموران سیا مطابق توصیه‌های قانونی زمان عمل می‌کردند نباید محاکمه شوند». او در ادامه گفته است که: «صرف وقت و انرژی در جهت سرزنش گذشته‌ها چیزی را حل نمی‌کند».

این اظهارات مورد اعتراض عفو بین‌الملل، اتحادیه آزادی‌های آمریکا و دیده‌بان حقوق بشر قرار گرفت؛ این گروه‌ها تأکید کرده‌اند که اقدامات انجام شده از نظر بین‌المللی شکنجه محسوب شده و مرتکبان باید مورد پیگرد قرار گیرند.

اوپاما در واکنش به این مواضع اعلام کرده است که معافیت بازجویان به معنای عدم امکان محاکمه مقاماتی که این روش‌ها را تأیید کرده‌اند نیست.^۱ طبق اعلام کمیته اطلاعات مجلس سنای آمریکا از جمله افرادی که روش القای احساس خفگی این روش‌ها را تأیید کرده بود کاندولیزا رایس است.

۵-۱. نظر مؤسسه آمریکایی کمیسیون بین‌المللی دادگستری در مورد اقدامات اوپاما برای منع شکنجه

این نهاد اعلام کرده است که دستور اوپاما مبنی بر انجام بازجویی در محدوده راهنمای ارتش زمینی با اینکه دامنه‌ای از روش‌های بازجویی متجاوزانه را ممنوع می‌کند؛ ولی امکان استفاده از برخی فنون شکنجه جسمی و روانی را فراهم آورده است. همچنین این نهاد از تعاریف محدود از شکنجه و رفتار خشن و غیرانسانی در قوانین آمریکا ابراز نگرانی کرده است.^۲

۶-۱. گزارش‌هایی از شکنجه در زندان‌های آمریکا

- یک محقق فرانسوی در گزارشی در پایگاه اینترنتی «ولترنت» از زندان‌های شناور و مخفی نیروی دریایی ارتش آمریکا در دریا در زمان بوش پرده برداشت که در آن قفس‌هایی همانند آنچه در گوانتانامو استفاده می‌شد برای شکنجه افراد تعبیه شده است.^۳

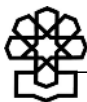
- پایگاه اینترنتی «ولترنت» در گزارشی مراحل پنج‌گانه شستشوی مغزی در زندان‌های ارتش آمریکا را تشریح کرد.^۴

1. Alter Net, 1 May, 2009.

2. "U.S. President Obama Signals Continuation of Detention Without Trial", American Association for the International Commission of Justice, 22 May, 2009.

3. Waltemet, 5 June, 2010.

4. Ibid.

- یک مؤسسه خیریه در آمریکا گزارش داد که زندانیان در یک بازداشتگاه مخفی در پایگاه اصلی آمریکایی‌ها در افغانستان مورد شکنجه‌های جسمی و روحی قرار گرفته‌اند، از جمله ادعاهای زندانیان «نگهداری در مکان سرد، تحقیر، کتک خوردن مکرر، محرومیت از خواب و برهنه شدن» بوده است. این افراد در فاصله زمانی ۲۰۰۹ - ۲۰۱۰ در این زندان به سر برده‌اند. بی‌بی‌سی هم وجود زندان‌های مخفی آمریکا را در پایگاه هوایی بگرام مورد تأیید قرار داده است.

- اسناد انتشار یافته از سوی پایگاه ویکی لیکس حاکی از آن است که نظامیان عالی‌رتبه ارتش آمریکا با نقض مسلم قوانین بین‌المللی به اعمالی از جمله شکنجه بازداشت‌شدگان عراقی اقدام کرده‌اند.

- طبق گزارش عفو بین‌الملل در سال ۲۰۰۸، در مراکز حبس و زندان‌های ایالات متحده برای کنترل زندانیان از دستگاه شوک‌دهنده به‌طور گسترده استفاده می‌شود. از سال ۲۰۰۱ بیش از ۳۰۰ مورد مرگ ناشی از این شوک‌ها گزارش شده که ۶۹ مورد آن در ۲۰۰۸ بوده است.

۱-۷-۱. نمونه‌هایی از قربانیان شکنجه در آمریکا

۱-۷-۱-۱. عمر خضر (کودک افغانی)

وی در سن ۱۵ سالگی به اتهام اقدام تروریستی دستگیر و ابتدا ۸ سال و نهایتاً به ۴۰ سال زندان محکوم می‌شود. او پس از سال‌ها اعلام بی‌گناهی، اتهامات خود را می‌پذیرد. طبق اظهارات مایکل مالوف کارمند سابق پنتاگون، اعترافات وی زیر شکنجه به‌دست آمده است. همچنین وکلای وی از جمله موارد شکنجه به «کندن مو، تهدید به تجاوز، زندگی در سلول انفرادی، محرومیت از معالجات پزشکی، غل و زنجیر و غلتاندن وی در ترکیبی از ادرار خود و روغن کاج» اشاره کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس دادستان ارشد دادگاه نظامی گوانتانامو گفته است که براساس توافق با وی به جرم خود، او امکان تقاضای تجدیدنظر ندارد.

وکلای وی و گروه‌های حقوق بشری اعلام کردند که وی در زمان وقوع جرم یک کودک سرباز بوده که هم‌اکنون باید به خانه‌اش بازگردد، اما دادستانان گفتند چون او به‌عنوان یکی از اعضای القاعده فعالیت می‌کرده و سرباز رسمی نبوده یک جنایتکار جنگی است، اما مایکل مالوف معتقد است که آمریکا قانون بین‌المللی مربوط به اسرار جنگی را امضا کرده و این قانون شامل کسانی که سرباز نیستند هم می‌شود.^۱

۱-۷-۲. بنیام محمد (اهل اتیوپی)

فرد مذکور که ساکن بریتانیا می‌باشد و سال‌ها در پایگاه نظامی آمریکا در خلیج گوانتانامو اسیر بوده است مدعی شکنجه توسط بازجویان آمریکایی می‌باشد. او پس از تبرئه از اتهاماتش به

1. Torture as Foreign Policy: The Omar Khadr Decision, Jurist. Law. Pitt. Edu.

بریتانیا برگردانده شد.^۱

۳-۷-۱. محمد سالبان (اهل سومالی)

وی که ۸ سال در گوانتانامو اسیر بود پس از آزادی گفت این زندان جهنم روی زمین است. بسیاری از زندانیان در آنجا بینایی یا سایر اعضای بدنشان را از دست دادند و برخی دچار بحران‌های شدید روحی شده و بعضی دست به خودکشی زدند.

۴-۷-۱. بارون پیکس (آمریکایی)

وی که به‌خاطر مصرف کوکائین بازداشت شده بود در ژانویه ۲۰۰۸ پس از ۹ مرتبه وارد آمدن شوک الکتریکی به وی توسط یک افسر پلیس، جان باخت.

۵-۷-۱. رونی. ال. وایت (آمریکایی)

این جوان ۱۹ ساله که در یک سلول انفرادی در یک مرکز تأدیبی در پرنس جورج مریلند نگهداری می‌شد در ۲۹ ژوئن ۲۰۰۸ بر اثر خفگی فوت کرد.

۲. تجاوز و خشونت جنسی سیستماتیک

۱-۲. تجاوز به زنان

۱-۱-۲. آمار بالای تجاوز به عنف و عدم پیگرد و مجازات متجاوزان

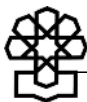
خشونت جنسی، تهدیدی جدی برای زنان آمریکایی است. گزارش‌ها حاکی از آن است که ایالات متحده بالاترین میزان تجاوز به عنف را در بین کشورهای که چنین آمارهایی را منتشر می‌کنند، داراست. میزان تجاوز به عنف در آمریکا ۱۳ برابر بیشتر از انگلستان و ۲۰ برابر بالاتر از ژاپن است.^۲

به گزارش پایگاه خبری Now.org در ایالات متحده زنان جوان کم‌درآمد در سنین بین ۲۰ تا ۲۴ سال بیشتر در معرض خشونت‌های خانگی و آزارهای جنسی قرار دارند و در هر دو دقیقه یک نفر قربانی تجاوز می‌شود. هر ساله ۴/۸ میلیون نفر زن در آمریکا مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند. زنان جوان اقلیت‌های مذهبی در معرض خطرهای ناشی از سوءاستفاده‌های جنسی یا ضرب و شتم هستند. از هر پنج دختر دانشجوی آمریکایی یک نفر مورد تجاوز قرار گرفته است و تنها کمتر از ۵ درصد از این موارد به پلیس گزارش می‌شود.^۳ به نوشته پایگاه خبری «آلترنت» در این کشور هر ۶ دقیقه یک زن مورد سوءاستفاده جنسی قرار می‌گیرد. در این کشور هر ۱۵ ثانیه

1. Binyam Mohammad, Wikipedia

2. Occurrence of Rape , <http://www.sa.rochester.edu/masa/stats.php>

3. Violence Against Women in the U.S: Statistics, National Organization for Women, <http://www.now.org>

مورد ضرب و شتم گزارش شده است. تجاوز جنسی به زنان بومی در ایالات متحده شایع است. برخی از زنانی که توسط سازمان عفو بین‌الملل مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند اظهار داشته‌اند که در جامعه خودشان کسی را نمی‌شناسند که تجربه خشونت جنسی نداشته باشد.^۱

نکته مهم آن است که کمتر از ۵ درصد متجاوزان به عنف گناهکار شناخته شده و فقط ۳ درصد از آنها در زندان هستند یعنی از هر ۱۶ متجاوز به عنف ۱۵ نفر آزاد هستند.

۲-۱-۲. ۹۰ درصد از زنان نظامی آمریکایی مورد تجاوز قرار می‌گیرند

تجاوز و تبعیض بزرگ‌ترین مشکل زنان سرباز آمریکایی است و یکسوم آنان از سوی فرماندهانشان به زور مورد تجاوز قرار می‌گیرند و بررسی‌ها نشان می‌دهد که ۹۰ درصد از آنان آن را گزارش نمی‌کنند، زیرا از تبعات آن بیم دارند.

بنابر گزارشی که پنتاگون منتشر کرده است، در سال ۲۰۰۸ در حوزه نیروهای نظامی آمریکا ۲۹۰۰ مورد تجاوز جنسی گزارش شده است که نسبت به سال ماقبل ۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این میان تنها ۲۹۲ مورد به دادگاه نظامی انجامیده است. همین گزارش تصریح دارد که رقم واقعی می‌تواند ۵ تا ۱۰ برابر این آمار باشد. به گزارش رویترز، طی مصاحبه‌هایی که با ۴۰ زن شاغل در بخش نظامی آمریکا به عمل آمده است، ۱۰ نفر اظهار داشته‌اند که مورد تجاوز جنسی واقع شده‌اند، ۵ نفر اظهار داشتند که مورد حملاتی واقع شده‌اند که هدف از آنها تجاوز بوده و ۱۳ نفر گفتند که مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته‌اند.

۳-۱-۲. قربانیان تجاوز

خانم جن اسپرنگر و مارتی ریبریو نمونه‌هایی هستند که در فصلنامه دانشگاه کلمبیا از آنان نام برده شده است. خانم ریبریو که سرگروه‌بان نیروی هوایی آمریکا بوده است، در سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۶ از سوی همکار نظامی‌اش مورد تجاوز قرار می‌گیرد. زمانی که وی مسئله را گزارش می‌دهد از سوی دادگاه نظامی به دلیل همراه نداشتن اسلحه هنگام سوء قصد محاکمه می‌شود. این مسئله باعث از دست دادن شغل وی می‌شود و پس از یک سال بی‌گناهی وی اثبات می‌شود.

۲-۲. تجاوز به زندانیان

براساس گزارشی که در شصت و چهارمین مجمع عمومی سازمان ملل ارائه شد، آمریکا و پیمانکاران خصوصی‌اش مردان مسلمانی را که در عراق و سایر کشورها بازداشت کرده بودند مجبور می‌کردند که به یکدیگر تجاوز کنند.

موارد متعدد تجاوز به زندانیان توسط کارکنان زندان گزارش و ثبت شده است. براساس

1. Maze of Injustice: the Failure to Protect Indigenous Woman Form Sexual Violence in the USA , <http://www.amnestyusa.org>

گزارش واشنگتن پست در طول ۸ سال گذشته آمار تجاوز افسران و کارکنان زندان به زندانیان دو برابر شده است. بیش از ۹۰ درصد از زندانبانان به دلیل تجاوزات جنسی دارای پرونده قضایی هستند. ۴۰ درصد از این افراد نیز جنایات دیگری غیر از جنایات جنسی در پرونده‌شان وجود دارد.^۱ گزارش دیده‌بان حقوق بشر حاکی از آن است که به مهاجران در بازداشتگاه‌های آمریکا تجاوز جنسی صورت می‌گیرد. براساس گزارش دیده‌بان حقوق بشر، تعداد واقعی نمونه‌های تجاوز ممکن است بسیار بیشتر باشد چون بسیاری از قربانیان این تجاوزها به کشورهای خود بازگردانده شده باشند.

در این گزارش دیده‌بان حقوق بشر تأکید کرده است تعداد تجاوزها و آزارهای جنسی که در بازداشتگاه‌ها روی می‌دهد ناشناخته است. در یک مورد، در سال ۲۰۰۸ پنج زن که در بندر «ایزابیل» در تگزاس دستگیر شده بودند، مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند. نگهبانان این بازداشتگاه‌ها وارد اتاق هرکدام از این زنها شده و به آنها گفتند که تحت آموزش‌های پزشکان فعالیت می‌کنند و به این زنان تجاوز کردند.

براساس گزارش‌ها، در سال ۲۰۰۷ نیز یک قربانی قاچاق انسان در زندان فلوریدا مورد تهاجم جنسی قرار گرفته بود.

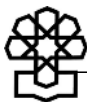
۳. نقض سیستماتیک حقوق کودکان

۳-۱. آمار بالای تجاوز جنسی

انجمن پزشکی آمریکا نیز در گزارش آماری خود آورده است: سالیانه بیش از دو میلیون تجاوز جنسی علیه کودکان و نیز غفلت و مسامحه درباره آنها صورت می‌گیرد، اما زمانی که پای آمار مربوط به مرگومیر به میان می‌آید، ارقام نگران‌کننده‌تر می‌شوند، زیرا سالیانه ۱۱۰۰ کودک آمریکایی به دلیل شدت تجاوزات جنسی جان می‌سپارند و این رقم ۱/۶ فوت در هر ۱۰۰ هزار مرگ را تشکیل می‌دهد. براساس مطالعات صورت گرفته، حدوداً از هر هفت مرد آمریکایی یک تن تا پیش از رسیدن به سن ۱۸ سالگی مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد.

نتایج تحقیقی که به وسیله مرکز کنترل و پیشگیری بیماری ایالات متحده انجام شد نشان می‌دهد که یک سوم دختران نوجوان آمریکایی - سه میلیون - بیماری جنسی سرایتی (STD) دارند. دختران نوجوان آمریکایی - آفریقایی، اغلب به شدت مبتلا شده‌اند. نزدیک به نصف زنان آمریکایی - آفریقایی با یک نوع بیماری جنسی سرایتی آلوده شده‌اند، درحالی که زنان سفیدپوست آلوده شده

1. Washingtonpost, 11 September, 2009.

در مقایسه با آن ۲۰ درصد است.^۱

۳-۲. عدم حمایت قانونی از کودکان فراری

پایگاه اینترنتی «چاینا پرس» به نقل از مرکز تحقیقات بهداشت عمومی آمریکا در تاریخ ۲۸ اکتبر ۲۰۰۹ گزارشی را منتشر کرد که براساس آن یکسوم بچه‌هایی که از خانه فرار می‌کنند و یا از خانه طرد می‌شوند برای به‌دست آوردن غذا، مواد مخدر و جای خواب دست به خودفروشی می‌زنند و از نظر دستگاه قضایی این کودکان قربانی نیستند، بلکه کودکان بزهکار به‌شمار می‌آیند!

۳-۲-۱. ازدواج اجباری دختران

در تگزاس در یک فرقه طرفدار چندهمسری برای مردان برخی از دختران ۱۲ ساله مجبور به ازدواج با مردان میانسال شده‌اند.^۲

۳-۲-۲. قانونی بودن مجازات و اعدام کودکان

ایالات متحده از جمله اندک کشورهایی در دنیاست که کودکان نیز مانند بزرگسالان مشمول مجازات‌های جنایی می‌شوند.

این کشور تنها کشوری در دنیاست که در دادگاه‌های آن برای کودکان حکم حبس بدون

امکان آزادی کامل یا مشروط صادر می‌شود.

در حال حاضر ۲۳۸۱ زندانی از این نوع در زندان‌های ایالات متحده وجود دارد.^۳ ۷۳ مورد از این زندانیان به‌خاطر جرم‌هایشان در سن ۱۳-۱۴ سالگی محکوم به مرگ در زندان می‌شوند. ۴۹ درصد این زندانیان آمریکایی - آفریقایی هستند و اغلب آنان از خانواده فقیر هستند و کمک‌های قانونی کافی به آنها نمی‌شود. این کودکان بدون توجه به اینکه تا چه اندازه اصلاح شده‌اند، در زندان و بدون هیچ‌گونه آزادی مشروطی خواهند مرد.^۴ کودکان کم سن و سال به‌طور غیرقانونی در میان زندانیان بزرگسال در زندان‌های آمریکا دورانی را سپری کرده‌اند.

طبق نظرات کلی کمیته حقوق کودکان سازمان ملل در آوریل ۲۰۰۷، محکوم کردن کودکان به مرگ یا زندگی در زندان بدون امکان آزادی ناقض ماده (۳۷) کنوانسیون حقوق کودکان است. شورای حقوق بشر سازمان ملل به‌هنگام بررسی شاخص‌های حقوق بشری در ایالات متحده در سال ۲۰۰۶، گفت محکوم کردن کودکان به زندگی در زندان بدون امکان آزادی مواد (۷) و (۲۴) میثاق بین‌المللی راجع به حقوق سیاسی و مدنی را نقض می‌کند.

1. Sing Tao Daily, 12 March, 2008.

2. The China press, 23 September, 2008.

3. The United States was not for the coming and Accurate in its Presentation to CERD , <http://www.hrw.org>

4. Equal Justice Initiative , <http://eji.org>

۳-۲-۳. محاکمه ناعادلانه و عدم دسترسی کودکان به وکیل

هزاران نفر از کودکان بی‌گناه به وسیله قضات فاسد به زندان انداخته شده‌اند. طبق گزارش روزنامه اسپانیایی ریلیون در ۲۰ فوریه ۲۰۰۹، از بین ۵۰۰۰ نوجوان محبوسی که در پنسیلوانیا وجود دارد، حدود ۲۰۰۰ نفر به اشتباه از سوی قضات رشوه‌گیر زندانی شده‌اند. به گفته این گزارش دو قاضی به نام‌های مارک سیاوارلا و میشل کوناهاان در ناحیه لوزرن برای فرستادن نوجوانان به دو مرکز خصوصی حبس نوجوانان که تحت اداره شرکت خواهر و مددکاری کودکان PA قرار دارند - بیش از ۲/۶ میلیون دلار آمریکا پورسانت گرفتند. اغلب نوجوانان وکیلی نداشتند که از آنها دفاع کند.

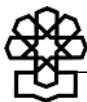
دختر ۱۸ ساله‌ای به نام جیمی کوین زمانی که ۱۴ سال داشت، در پی جروبحث کردن با یک دوست و سیلی زدن به صورت همدیگر، به مدت یک سال زندانی شد. جیمی به یک مرکز حبس نوجوانان برده شد و اندکی بعد به چندین زندان دیگر منتقل شد. جیمی را در مدت اسارتش مجبور به خوردن انواع داروها کردند تا «سر به راه» شود. این دختر تنها یک نمونه از هزاران کودک بی‌گناه است.

۳-۲-۴. کودکان کار

به کار گرفتن کودکان در ایالات متحده جدی و وحشتناک است. آسوشیتدپرس گزارش داد که بیش از ۹۰۰۰ شکایت و اتهام علیه مدیران و مالک یک کارخانه بسته‌بندی گوشت در «یوتا» اقامه شد. در این اتهام‌ها اظهار می‌داشتند که آنها کودکان را به کار می‌گرفتند و در برخی موارد تجهیزات خطرناکی را در اختیار کودکان زیر ۱۶ سال قرار می‌دادند. اداره کل دادگستری یوتا اعلام کرد که در این قانون‌شکنی‌ها ۳۲ کودک زیر ۱۸ سال مهاجر غیرمجاز نیز به کار گرفته شدند که هفت نفر از آنان زیر ۱۶ سال بودند.^۱

نشریه «آپرایزینگ اسپانیا» در تاریخ ۱۴ اکتبر ۲۰۰۹ در مقاله‌ای که در پایگاه اینترنتی این خبرگزاری منتشر شد، نوشت: کار کردن کودکان در مزارع آمریکا به امری عادی مبدل شده است. یکی از سازمان‌های حمایت از حقوق کودکان افشا کرد که تخمین زده می‌شود که در حدود ۴۰۰ هزار کودک به عنوان کارگر مزرعه در آمریکا کار می‌کنند که این میزان در حدود ۲۰ درصد از کل جمعیت کارگران مزارع در آمریکاست و این درحالی است که برخی از آنها فقط ۸ سال سن دارند و با ابزارآلات خطرناک کشاورزی سروکار دارند و همواره در معرض مسمومیت حشره‌کش‌های قوی هستند. براساس قوانین کار به یک بچه بالای ۱۳ سال اجازه داده می‌شود که برای مدتی طولانی و در گرمای طاقت‌فرسا در یک مزرعه کار کند، اما اجازه ندارد که در یک اداره با تهویه‌ای مناسب کار کند.

1. Iowa Files child labor charges Against meat Plant , the Associated press, 10 September.

۳-۲-۵. عضویت یک قاتل و متجاوز به دختر عراقی در ارتش آمریکا

به گزارش «سی کیو ریسرچر» نشریه داخلی کنگره آمریکا، «استیون دی گرین» محکوم به زندان ابد برای تجاوز و قتل یک دختر ۱۴ ساله عراقی و خانواده وی، به عضویت ارتش در آمد در حالی که پیش از این به دلیل سابقه اعتیاد به مواد مخدر و الکل و سوءرفتار و اختلالات اخلاقی از حضور در ارتش منع شده بود.

۴. نقض سیستماتیک حقوق زندانیان

وضعیت زندان‌های این کشور به حدی آزاردهنده است که براساس اعلام برخی سازمان‌های حقوق بشری، تمام زندانیان در «انفرادی» به سر می‌برند. براساس گزارش نهادهای بین‌المللی حقوق بشری، زندانیان در این کشور بیش از ۲۳ ساعت در شبانه‌روز و گاهی تمام آن را در سلول‌های بسیار کوچک، در بسیاری موارد بدون نورگیر و پنجره و بدون امکان هیچ‌گونه فعالیت می‌گذرانند.

۵. نقض سیستماتیک حریم خصوصی

۵-۱. قوانین مصوب

پس از حملات ۱۱ سپتامبر، دولت آمریکا به نام مبارزه با تروریسم به مقامات اطلاعاتی خود اجازه داد که ارتباطات ایمیلی شهروندان خود را حک کنند و هرگونه اطلاعاتی را که ممکن است از طریق ابزار فنی منافع ملی آمریکا در اینترنت را تهدید کند، کنترل و آنها را پاک کنند.

«مصوبه میهن‌دوستی»^۱ آمریکا به سازمان‌های مجری قانون اجازه می‌دهد ارتباطات تلفنی و ایمیلی و همچنین سوابق مالی، پزشکی و دیگر پیشینه‌های شهروندان این کشور را جستجو کنند و صلاحیت‌های مقامات مجری قانون و همچنین مقامات اداره مهاجرت آمریکا را برای بازداشت و بازگرداندن متهمین به فعالیت‌های تروریستی به کشورشان تعمیم دهند. این مصوبه تعریف تروریسم را گسترش داد و در نتیجه تعداد فعالیت‌هایی که می‌توان قدرت‌های اجرایی قانون را در مورد آنها اعمال کرد، بیشتر کرد.

طبق گزارش نیویورک تایمز، سنای آمریکا در تاریخ ۹ جولای ۲۰۰۸ «لایحه اصلاح قانون نظارت بر اطلاعات خارجی»^۲ را تصویب کرد که طبق آن به شرکت‌های ارتباط از راه دوری که در برنامه‌های شنود شرکت دارند، مصونیت قانونی می‌داد و به دولت آمریکا اجازه می‌داد برای اهداف ضدتروریسم به استراق سمع ارتباطات بین‌المللی بین ساکنان داخل و افراد خارج از کشور بدون

1. Patriot Act

2. Foreign Intelligence Surveillance Act Amendments Act

موافقت دادگاه بپردازد.

براساس گزارش سیاتل تایمز، بوش رئیس‌جمهور آمریکا در تاریخ ۱۰ جولای لایحه‌ای را که در سیاست استراق سمع دولتی تجدیدنظر می‌کند، امضا کرد و آن را «نقطه عطفی که برای امنیت مردم ما ضروری است» نامید. قانون جدید با مصونیت قانونی شرکت‌های مخابراتی‌ای که در برنامه‌های استراق سمع شرکت می‌کنند، موافقت می‌کند و به دولت اجازه می‌دهد بدون مجوز قانونی، ارتباطات مخابراتی بین‌المللی مابین احزاب و گروه‌های خارج از ایالات متحده را به‌منظور اهداف ضدتروریستی مورد استراق سمع قرار دهد.^۱

۲-۵. قربانیان اقدامات غیرقانونی

نیویورک تایمز در تاریخ ۸ دسامبر ۲۰۰۸ گزارشی داد که اداره امنیت ملی به‌طور غیرقانونی، مکالمات تلفنی یک دانشجوی مسلمان به‌نام علی تمیمی را در ایالت ویرجینیا شنود کرد و به‌طور عمدی اطلاعاتی را که از طریق استراق سمع در جریان دادگاهی در سال ۲۰۰۵ که در آن این دانشجوی مسلمان به اتهام مباشرت در تروریسم، مجرم شناخته شد به‌دست آورد. این اطلاعات شواهدی را نشان می‌دهد که برنامه استراق سمع ایالات متحده، حقوق مدنی شهروندان را نادیده گرفته است.^۲

سازمان امنیت ملی آمریکا (NSA) از سال ۲۰۰۱ در سراسر این کشور تجهیزات استراق سمع نصب کرده تا تماس‌ها، فکس‌ها و ایمیل‌های شهروندان آمریکایی را کنترل کند و به ارتباط‌های داخلی این کشور دسترسی داشته باشد. این برنامه‌های شنود در ابتدا شهروندان عرب - آمریکایی را هدف قرار می‌داد، ولی با گذشت مدت کوتاهی در مورد همه شهروندان آمریکایی اعمال شد. سازمان امنیت ملی بیش از ۲۵ پایگاه شنود در شهرهای سن‌خوزه، سن‌دیگو، سیاتل، لس‌آنجلس، شیکاگو و سایر شهرهای آمریکا دایر کرده است. طبق گزارش «آنلاین جورنال»، مردی به‌نام «ناچیو»^۳ که از شرکت در برنامه نظارت سازمان امنیت ملی سر باز زده بود، به جرم ۱۹ فقره قاچاق داخلی متهم و به ۶ سال زندان محکوم شد.^۴

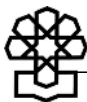
همچنین آژانس امنیت ملی آمریکا پای خود را فراتر از حد و حدود قانونی تعیین شده گذاشته و تلفن و ارتباطات روزنامه‌های بین‌المللی و رسانه‌های معروف خود و دیگران و ارتباطات تلفنی مقامات خارجی در سازمان ملل مستقر در نیویورک را نیز کنترل و مانیتور کرده است.

1. Seattletimes, 15 July, 2008.

2. New York Times, 8 December, 2008.

3. Nacchio

4. Onlinejournal.com, 23 November, 2009.

۳-۵. تشدید کنترل اینترنتی شهروندان در دولت اواما

دولت اواما در حال تهیه پیش‌نویس قانون جدیدی است که کنترل ارتباطات اینترنتی شهروندان آمریکایی را آسان‌تر می‌کند. این قانون در صورت تصویب به پلیس و مقامات امنیت ملی آمریکا اجازه خواهد داد به راحتی ارتباطات اینترنتی و پست‌های الکترونیک مردم این کشور را کنترل کنند. فعالان دفاع از حریم خصوصی می‌گویند این کار عملاً آزادی بیان در محیط اینترنتی را محدود و حقوق شهروندان را در زمینه حریم خصوصی نقض خواهد کرد. قرار است کاخ سفید این لایحه را سال آینده به کنگره آمریکا تقدیم کند.

۶. نقض سیستماتیک آزادی بیان و مطبوعات

۱-۶. آینده خطرناک ژورنالیسم در آمریکا

نشریه آمریکایی «فارین پالیسی ژورنال» نوشت: «هلن توماس»، دبیر مطبوعاتی سابق کاخ سفید و «اوکتاویا نصر»، دبیر ارشد سابق شبکه خبری «سی‌ان‌ان» هر دو قربانی یک روند خطرناک هستند و اخراج آنان برای بسیاری از افراد فعال در زمینه ژورنالیسم شوکه‌کننده است. پایان کار توماس و اوکتاویا می‌تواند آغاز یک مقدمه نگران‌کننده برای آینده خبرنگاری باشد؛ حساسیت سیاسی به‌طور آهسته، اما قطعی در حال حذف صدای ژورنالیسم با ایجاد صدای شیپور است.

فارین پالیسی ژورنال نوشت: هلن توماس پس از ۵۰ سال کار، به دلیل اظهاراتی جنجالی مجبور به ترک سمت خود شد. وی در پاسخ به سؤالی درباره اسرائیل گفت «به آنها بگویید از فلسطین گم بشوند و بروند... به یاد داشته باشید که این مردم اشغال شده‌اند و این سرزمین آنها (فلسطینی‌ها) است».

وی در خصوص اینکه یهودی‌ها از سرزمین فلسطینی‌ها به کجا بروند، گفت: آنها باید به خانه خود بازگردند ... لهستان، آلمان ... و آمریکا و هر جای دیگر. اوکتاویا نصر نیز به دلیل پیام ۱۴۰ کاراکتری خود درباره درگذشت «سیدمحمد حسین فضل‌الله» در توئیتر اخراج شد.

این گزارش نتیجه می‌گیرد که: الان در قرن بیست‌ویکم آمریکا یک کشور عصبی و دارای حساسیت فوق‌العاده زیاد است که هرگونه اظهار نظر جدای از سیاست رسمی آمریکا را تنبیه و توبیخ می‌کند.^۱

1. Daniel R. Depetris, The Dangerous Future of Journalism in America, Foreign Policy Journal, 17 July, 2007.

۲-۶. حکم اعدام به دلیل افشای جنایت جنگی

به گزارش پایگاه خبری «Global Research» به قلم پاول کریگ رابرتز، پروفیسور برادلی مانینگ که هزاران مایل سربازان آمریکایی را با هلیکوپتر کنترل می‌کرده است به دلیل افشاگری در مورد جنایات آنان در افغانستان بازداشت و زندانی شد. او گفته بود که سربازان آمریکایی بعد از کشتن افغان‌ها اسکلت انگستان و کاسه سر آنها را برای سرگرمی جمع‌آوری می‌کنند و از آنها کلکسیون می‌سازند!

وی توسط مایک روجرز نماینده ایالت میشیگان و عضو کمیته ضدترور دولت به دلیل خیانت به آمریکا به اعدام محکوم شد. طبق اظهارات روجرز، جنگ‌های آمریکا به خاطر فرهنگ فاش‌سازی و افشاگری تحلیل رفته و این مشکل جدی و رو به رشد را می‌توان با اعدام مانینگ متوقف کرد.^۱

۷. نقض سیستماتیک حقوق شهروندان توسط پلیس

۷-۱. برخوردهای خشن

در سال ۲۰۰۹ بیش از ۳۱۵ افسر پلیس آمریکایی در نیویورک هنگام برخورد با متهمان موازین قانونی را رعایت نکرده و متهمان را به باد کتک گرفته‌اند. به گزارش «شیکاگو دفندر» به‌عنوان سازمان رسمی فعال در زمینه حقوق بشر در داخل آمریکا این رقم در سال ۲۰۰۷ تنها ۲۱۰ مورد بوده که نشانگر افزایش خشونت بین نیروهای پلیس آمریکاست. همچنین میزان شکایت از افسران پلیسی که علیه شهروندان خشونت مرتکب شده‌اند، دو برابر شده است.

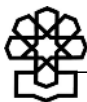
تنها در یک نمونه از این دست حوادث در ۳ سپتامبر ۲۰۰۹ پلیس سن خوزه با باتوم و گاز اشک‌آور بیش از ۱۰ بار دانشجویی را به باد کتک گرفت که پخش این تصاویر رسوایی برای پلیس به بار آورد. روز ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۹ پلیس اورگان دانشجویی را بی‌دلیل به باد کتک گرفت و وی را به شدت مضروب ساخت.^۲

به گزارش پایگاه خبری «global Research» به قلم پاول کریگ رابرتز، پلیس پیرمرد ۸۴ ساله‌ای را که به بکسل شدن ماشینش اعتراض می‌کرد زیر مشیت و لگد می‌گیرد و دماغش را می‌شکنند. پلیس اورلاندوی فلوریدا در توجیه اقدام خود گفت که پیرمرد پلیس را تهدید به مرگ کرده است چون وی مشتش‌هایش را گره کرده بود! او همچنین می‌گوید که پلیس به بچه‌های ۶ ساله دستبند آهنی زده و آنها را به زندان می‌اندازد.^۳

1. Paul Craig Roberts, The Collapse of Western Morality, Global Research, 23 September 2010.

2. Chicago Defender.com, 8 July, 2009.

3. Paul Roberts, Op.Cit.

۲-۷. خشونت منتهی به مرگ

به گزارش «دپارتمان تخلیه تسلیحات گرم نیویورک» پلیس نیویورک ۵۸۸ گلوله در سال ۲۰۰۷ شلیک کرده که باعث مرگ ۱۰ شهروند شده است. این آمار در سال ۲۰۰۸، ۳۵۴ گلوله به ثبت رسیده، اما باعث مرگ ۱۳ نفر شده است. براساس آمار منتشره از سوی عفو بین‌الملل در ۱۰ ماهه اول سال ۲۰۰۹ پلیس آمریکا به دلیل استفاده غیرقانونی از گاز اشک‌آور مسبب مستقیم مرگ ۴۵ نفر از شهروندان شده است. جوان‌ترین قربانی در این آمار ۱۵ سال داشته است. از اکتبر ۲۰۰۱ تا اکتبر ۲۰۰۹ بیش از ۳۸۹ نفر بر اثر استفاده گاز اشک‌آور توسط افسران پلیس آمریکا کشته شده‌اند. به گزارش پایگاه خبری «مرکوری نیوز» در تاریخ ۱۰ اکتبر ۲۰۰۹ یکی از دانشجویان دانشگاه ایالتی «سن خوزه» توسط چهار تن از نیروهای پلیس این شهر بیش از ۱۰ مرتبه با باتوم و تفنگ شوک‌دهنده برقی «تاسر» مورد ضرب و شتم قرار گرفت.^۱ پایگاه خبری «بلاگ اورگان» در تاریخ ۲۳ اکتبر ۲۰۰۹ گزارش کرد: یکی از مأموران پلیس محلی ایالت اورگان آمریکا بدون هیچ دلیل خاصی به یک دانشجوی چینی حمله‌ور شد و او را مورد ضرب و شتم قرار داد. براساس گزارش‌های رسیده از سازمان عفو بین‌الملل، در ۱۰ ماهه نخست سال ۲۰۰۹ استفاده مأموران پلیس آمریکا از تفنگ‌های تاسر منجر به کشته شدن ۴۵ نفر شده است که کوچک‌ترین قربانی نوجوانی ۱۵ ساله بوده است. از سال ۲۰۰۱ تا اکتبر ۲۰۰۹ تعداد قربانیانی که با این تفنگ‌ها کشته شده‌اند ۳۸۹ نفر گزارش شده است.

۸. نقض سیستماتیک حقوق بشر در دوستانه و حمایت از آن

۸-۱. احکام قضایی

براساس حکم دادگاهی در آمریکا، آن دسته از بازداشت‌شدگان مظنون به شرکت در فعالیت‌های تروریستی که توسط «سیا» و در چارچوب برنامه «تحویل فوق‌العاده» دولت بوش برای شکنجه به کشورهای دیگر منتقل شده بوده‌اند، به دلیل «مسائل امنیت ملی» نمی‌توانند از شرکت‌های خصوصی که انتقال آنها را به کشورهای خارجی به عهده داشته‌اند، شکایت کنند. این حکم در پی شکایت بنیام محمد (اهل اتیوپی) صادر شد. وی که ساکن بریتانیا می‌باشد و سال‌ها در پایگاه نظامی آمریکا در خلیج گوانتانامو اسیر بوده است مدعی شکنجه توسط بازجویان آمریکایی می‌باشد. او پس از تبرئه از اتهاماتش به بریتانیا برگردانده شد. دولت آمریکا معتقد است رسیدگی به این شکایت در دادگاه مستلزم افشای اسناد و مدارکی است که امنیت ملی آمریکا را تضعیف می‌کنند (ایندپندنت، ۲۰۱۰).

1. Mercury News, 10 October, 2009.

۲-۸. محاکمات نمایشی

نشریه اینترنتی «دیلی کاس» در سوم مردادماه ۱۳۸۴ نوشت عکس‌های منتشر نشده از زندان ابوغریب بغداد، سربازان آمریکایی را هنگام کتک به قصد کشت یک زندانی عراقی، تجاوز به یک زن زندانی، رفتاری غیراخلاقی با جنازه یکی از زندانیان و تشویق زندانبانان بعضی به تجاوز به پسر بچه‌ها نشان می‌دهد. بر پایه همین گزارش، زندانبانان در مقابل دیدگان این مادران عراقی و دوربین‌های خود به بچه‌های آنان تجاوز کرده‌اند و بدتر از همه در آن فیلم‌ها که در معرض دید عموم قرار نگرفته صدای جیغ کودکانی است که از درد به خود می‌پیچند. با اینکه زندانبانان ابوغریب اعتراف کردند دستور شکنجه و قتل زندانیان را از مقامات بالا در ارتش آمریکا دریافت کرده‌اند، در جریان محاکمات نمایشی متهمان، تنها تعدادی از سربازان و افسران جزء، به مجازات‌های خفیفی محکوم شدند.

۳-۸. نمونه‌ای از شکنجه‌های زندان ابوغریب و گوانتانامو

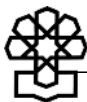
بازجوهای ایالات متحده در جریان بازجویی از بازداشت‌شدگان در زندان نظامی گوانتانامو به روش‌هایی مثل بازداشتن بازجوها از خوابیدن، مجبور کردن آنها به استفاده از مواد و اقرار گرفتن متوسل می‌شوند. دیده‌بان حقوق بشر در گزارش ۶ فوریه ۲۰۰۸ خود اعلام داشت، حدود ۱۸۵ نفر از ۲۷۰ نفری که بازداشت شده‌اند در امکاناتی هم‌تراز با گوانتانامو اسکان داده می‌شوند، حتی اگر هنوز محکوم به جرمی نشده باشند.

این بازداشت‌شدگان به شدت از تماس با انسان‌های دیگر باز داشته می‌شوند. آنها ۲۲ ساعت از عمرشان را در روز به تنهایی در سلول‌های کوچک و بدون هوای تازه و نور طبیعی یا با هوای تازه و نور طبیعی اندک سپری می‌کنند.^۱

آسوشیتدپرس گزارش داد که از سال ۲۰۰۲ به بعد بیش از ۲۰ نفر بازداشت شده زیر ۱۸ سال به اردوگاه گوانتانامو برده شده‌اند تا مورد سوءرفتار نظامیان آمریکایی قرار گیرند. در ژوئن ۲۰۰۸ محمدجواد در تشریح تجربه خودش از می ۲۰۰۴ - زمانی که هنوز به ۱۸ سالگی نرسیده بود - گفت او را به مرکز بازداشت گوانتانامو انتقال دادند و در آنجا او را از خوابیدن محروم کردند. او را در طول ۱۴ روز ۱۱۲ بار از این سلول به سلول دیگر منتقل می‌کردند. او را معمولاً کمتر از سه ساعت در یک سلول نگه می‌داشتند و سپس به غل و زنجیر کشیده و به سلول دیگری می‌بردند. او را از نصف شب تا ساعت ۲ صبح به کرات از سلولی به سلولی دیگر انتقال می‌دادند تا حداکثر اختلال را بر خواب وی وارد کنند.^۲

1. News Report Finds Treatment of Detainees Unnecessarily Harsh, <http://www.hrw.org/en/news.2008/06/10>.

2. The War on Teen Terror, <http://www.hrw.org/en/news,2008/06/23>.

۸-۴. تخلفات پزشکی

نشریه پزشکی «لسنت» چاپ انگلیس در شماره ۲۱ اوت ۲۰۰۳ خود با درج گزارش تحقیقی پروفسور «استیون مایلز» استاد دانشگاه «مینه سوتا» فاش کرد تعدادی از اعضای کادر پزشکی ارتش آمریکا با جعل اسناد پزشکی مختلف بر ضرب، جرح و شکنجه زندانیان عراقی در زندان ابوغریب بغداد هنگام بازجویی‌ها سرپوش گذاشتند و با صدور گواهی فوت جعلی برای کسانی که زیر شکنجه و بازجویی‌های سخت در زندان ابوغریب کشته می‌شدند، مرگ آنها را ناشی از سکته قلبی، گرم‌زدگی و... جلوه می‌دادند.

«فلوریا وستفال» سخنگوی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز خودداری عمدی پزشکان آمریکایی را از درمان زندانیان عراقی در بازداشتگاه ابوغریب نقض آشکار قوانین بین‌المللی توصیف کرد.

۸-۵. رویکرد مشابه دولت اوپاما با دولت بوش

بنابر نظر مدیر برنامه تروریسم و ضدتروریسم دیده‌بان حقوق بشر: برخورد دولت اوپاما با مسئله بازداشت‌شدگان در اصل همان استانداردهای بوش است که نامی تازه گرفته است. دولت اوپاما هم حداقل در زمان حال، دارای این قدرت است که افرادی را از هر جای جهان، به اتهام پشتیبانی یا همکاری با القاعده یا طالبان برباید و آنها را حتی برای تمام عمرشان در بازداشتگاه‌های نظامی نگه دارد.

۸-۶. حمایت از اسرائیل

در تازه‌ترین اقدامات، آمریکا به قطعنامه شورای حقوق بشر در محکومیت حمله اسرائیل به ناوگان آزادی رأی منفی داد. همچنین علیرغم تأکید بیانیه شورای امنیت مبنی بر لزوم جریان آزاد کمک‌های دارویی و غذایی به مردم غزه، آنان کماکان در وضعیت محاصره فاجعه‌بار به سر می‌برند که این امر نتیجه حمایت‌های سیاسی آمریکا از اسرائیل بوده است.

۸-۷. بی‌توجهی به تعهدات بین‌المللی

ایالات متحده نسبت به تعهدات حقوق بشری بین‌المللی خودش براساس پیمان‌های بین‌المللی، بی‌توجه است. ایالات متحده ۳۱ سال پیش میثاق بین‌المللی راجع به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ۲۸ سال پیش قرارداد حذف همه اشکال تبعیض علیه زنان و ۱۴ سال پیش کنوانسیون حقوق کودکان را امضا کرده است، اما هیچ‌کدام از این قراردادها را (در کنگره) تصویب نکرده است. کنوانسیون حقوق معلولان مهمترین پیشرفتی است که سازمان ملل متحد برای حمایت از حقوق معلولان در قرن جدید به آن دست یافته است و این کنوانسیون از سوی کشورهای مختلف با ارزش ارزیابی شده است. تا امروز ۱۳۶ کشور این کنوانسیون را امضا کرده‌اند و ۴۱ کشور آن را

به تصویب مراجع قانونی خود رسانده‌اند، اما ایالات متحده هنوز آن را تأیید و امضا نکرده است. ایالات متحده هیچ تعهدی را برای بهبود و حمایت از حقوق بومیان نپذیرفته است و نیز حق خودگردانی آنها را نسبت به زمین و منابع طبیعی، در سازمان ملل متحد و جامعه بین‌المللی به رسمیت نشناخته است. مجمع عمومی سازمان ملل متحد در شصت و یکمین جلسه خود در ۱۳ اکتبر ۲۰۰۷ بیانیه حقوق بومیان را با ۱۴۳ رأی مثبت به تصویب رساند. ایالات متحده یکی از چهار کشوری بود که رأی منفی به این بیانیه دادند.

۹. نقض سیستماتیک حقوق مسلمانان

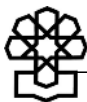
سیاست‌های دولت آمریکا پس از حوادث ۱۱ سپتامبر تأثیر منفی بسیار زیادی بر مسلمانان آمریکا گذاشته و آزادی‌های مدنی آنها را شدیداً محدود کرده و اسلام‌ستیزی رهبران مسیحیان پروتستانی آمریکا مانند «فرانکلین گراهام»، «جری فالول» و «پت رابرتسون» نیز از دیگر اقدامات ضداسلامی در آمریکا است. براین اساس، امروزه اسلام‌هراسی در آمریکا به چالشی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی تبدیل شده است.

بسیاری از اقداماتی که با نام اجرای قانون بر ضد سازمان‌ها و ادارات مسلمانان آمریکا اعمال می‌شوند، دست آخر بدون اقامه اتهام‌های متقن و محکمه‌پسند خاتمه می‌یابند.

معضل هدف قرار گرفتن مسلمانان در موارد نقض حقوق مدنی به دلیل اختیاراتی است که به واحدهای اجرای قانون داده شده است. این اختیارات براساس قانون میهن‌پرستی که ۴۵ روز پس از حملات ۱۱ سپتامبر به وسیله کنگره آمریکا تصویب شد، به واحدهای اجرایی داده شد.

موج جدید اسلام‌ستیزی در ایالات متحده در سال ۲۰۱۰ تشدید شد. این روند با اظهارات کشیشی در یک کلیسای کوچک در فلوریدا شکل گرفت. تری جونز پیش از برگزاری مراسم ۱۱ سپتامبر اعلام کرد مرکز امداد جهانی صلح در صدد سوزاندن نسخه‌هایی از قرآن است. در بخش‌هایی از اعلامیه این مرکز آمده بود: ما قصد داریم نسخه‌هایی از قرآن را بسوزانیم تا آگاهی مردم را بالا برده و نسبت به تعالیم و ایدئولوژی این دین به آنها هشدار دهیم.

وی سال پیش نیز نوشته‌ای بر سر در کلیسای خود آویزان کرده بود که در آن درج شده بود اسلام زاییده شیطان است، عنوانی که بعدها آن را برای کتاب خود نیز انتخاب کرد. به‌رغم اظهارات افراطی این کشیش تنها ۸ هزار نفر در فیس‌بوک به عضویت گروه او درآمدند. نکته جالب توجه اینکه برخی از سیاستمداران آمریکایی نیز از سخنان وی استقبال کرده‌اند. به‌عنوان مثال ران مک نیل، یکی از نامزدهای حزب جمهوریخواه در سخنرانی خود اعلام کرده است که مسلمانان می‌خواهند زندگی ما را ویران کنند و ما باید با آنها به مقابله بپردازیم.

امروزه بسیاری از نویسندگان و فعالان سیاسی در مطبوعات و رسانه‌های آمریکا با استفاده از واژگانی همچون تروریسم اسلامی و اسلام خشونت‌طلب درصدد ترسیم دین اسلام به‌عنوان دینی بدوی، خشونت‌طلب و غیرمنطقی هستند. در واقع آنها مسلمانان را به‌عنوان گروه‌های خشونت‌طلبی معرفی می‌کنند که درصدد سیطره بر آمریکا و از بین بردن ارزش‌ها و اصول این کشور هستند. این موج تبلیغاتی علیه اسلام سبب تشدید اسلام‌هراسی و اسلام‌ستیزی در آمریکا شده است.

چنانچه با توجه به نظرسنجی‌های صورت گرفته توسط شبکه خبری ای.بی.سی و روزنامه واشنگتن پست در سال ۲۰۰۹ در حدود ۴۸ درصد مردم آمریکا دارای دیدگاه منفی نسبت به مسلمانان بودند، در حالی که در سال ۲۰۰۲ تنها ۲۴ درصد پاسخ‌دهندگان ذهنیتی منفی نسبت به مسلمانان داشتند. در این زمینه، نتایج تحقیقاتی که در ماه اوت مجله تایمز با مشارکت بیش از یک هزار شهروند آمریکایی انجام داد حاکی از آن است که نگرانی‌ها نسبت به نقض حقوق مدنی مسلمانان مقیم آمریکا به‌ویژه نیویورک به‌شدت افزایش یافته است طبق این نظرسنجی ۲۸ درصد از آمریکایی‌ها بر این عقیده هستند که دولت آمریکا نباید به مسلمانان اجازه دهد به عضویت دیوان عالی آمریکا درآیند نزدیک به یک‌سوم افراد شرکت‌کننده در این نظرسنجی نیز اعلام کردند دولت نباید به فردی که به اسلام گرویده است اجازه نامزد در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا را بدهد. بدتر از همه اینها این است که خشم و بدبینی نسبت به مسلمانان در جامعه آمریکا موجب افزایش اقدامات خشونت‌بار جرم و تنفر بر ضد مسلمانان این کشور شده است در هفته‌های اخیر افزایش حوادث و اقدامات تنفرآمیز بر ضد مسلمانان شهر نیویورک کاملاً قابل لمس بوده است یکی از مهمترین و بارزترین این موارد حمله به یک راننده مسلمان تاکسی در نیویورک بوده است راننده این تاکسی که یک مهاجر بنگلادشی بود پس از آنکه مسلمان بودن خود را نشان داد توسط مسافرش با ضربات پی‌درپی چاقو به‌شدت مجروح شد.

رسانه‌های نیویورک اعلام کرده‌اند جرائم ناشی از انزجار بر ضد مسلمانان این شهر از ابتدای سال ۲۰۱۰ تاکنون افزایش یافته است این موارد در سال ۲۰۰۹، ۶ مورد اعلام شد، اما مقامات نیویورک تا ابتدای سال تا ماه اوت به وقوع ۱۰ مورد از این جرائم اذعان کرده‌اند از سال ۲۰۰۱ تاکنون هر سال به‌طور متوسط ۱۰ مورد جنایت ناشی از احساس تنفر به مسلمانان در نیویورک گزارش شده است. ازسوی دیگر، مخالفت با ساخت مرکز فرهنگی اسلامی در شهر نیویورک و پیامدهای آن تنها به این شهر محدود نمی‌شود در اکثر شهرهای آمریکا تظاهرات اعتراض‌آمیز و اقدامات خشونت‌بار بر ضد مسلمانان و اماکن مذهبی آنها گزارش شده است تشدید مخالفت‌ها با ساخت مسجد در ایالت‌های تنسی و کالیفرنیا نیز از موارد آشکار تشدید احساسات ضداسلامی در جامعه آمریکاست.

بنابراین، این شرایط در دوران ریاست‌جمهوری اوباما نیز علیرغم ژست سیاست‌تغییر و تأکید سیاست‌های اعلامی اوباما بر بازسازی رویکرد آمریکا در قبال جهان اسلام، تداوم یافته و حتی با اقدامات اسلام‌ستیزانه‌ای مانند هتک حرمت به قرآن مجید در ۱۱ سپتامبر امسال نیز همراه شده است.

انگلیس

۱. وضعیت نابسامان زندان‌ها و شکنجه زندانیان در انگلیس

۱-۱. وضعیت زندان‌ها در انگلیس

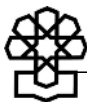
وضعیت زندانیان در انگلیس نیز یکی دیگر از موارد نقض سیستماتیک حقوق بشر در این کشور محسوب می‌شود. این مسئله به‌گونه‌ای است که بسیاری از زندانیان به‌ویژه زنان به اتهامات جزئی بازداشت می‌شوند ولی تعداد زیادی از آنان کم‌کم به مجرمین حرفه‌ای تبدیل می‌شوند. براساس این، هم‌اکنون انگلیس بیشترین تعداد زندانی در اروپا و یکی از بزرگ‌ترین نرخ حبس‌ها را در جهان دارد به‌گونه‌ای که در این کشور از هر ۱۰۰ هزار نفر، ۱۵۴ نفر زندانی هستند که این آمار در مقایسه با تعداد ۱۱۱ نفر در ایتالیا، ۹۶ نفر در فرانسه، ۸۷ نفر در آلمان و ۷۱ نفر در نروژ در همین تعداد، رقم بالاتری می‌باشد. همچنین این شرایط سبب شده است که تعداد زندانیان انگلیس از سال ۱۹۹۳ یعنی از ۴۴/۶۲۸ نفر به ۸۵/۰۰۰ نفر در سال ۲۰۱۰ یعنی به دو برابر افزایش یابد.^۱

در این میان وضعیت زنان زندانی نیز نشان‌دهنده وسعت ناهنجاری‌های موجود در زندان‌های این کشور است به‌گونه‌ای که درحال حاضر ۴۲۳۰ زن در زندان‌های انگلیس بازداشت هستند و ۱۸ زندان ویژه زنان در این کشور وجود دارد. این تعداد زندانی در چند سال اخیر به‌شدت افزایش یافته به‌گونه‌ای که در سال ۲۰۱۰ به نسبت سال ۱۹۹۵، ۳۳ درصد افزایش یافته است.^۲ اما در این میان، بسیاری از زندانیان به‌دلیل اتهامات جزئی دستگیر شده‌اند و یا افراد روان‌پریش و آسیب‌دیدگان اجتماعی و معتادین به مواد مخدر هستند که به‌جای نگهداری در آسایشگاه‌ها و درمانگاه‌ها روانه زندان شده‌اند. چنانچه ۳۳ درصد از زندانیان زن در ارتباط با مواد مخدر، ۱۹ درصد به‌دلیل درگیری خشونت‌آمیز با اشخاص، ۱۲ درصد به جرم دزدی، ۹ درصد به جرم سرقت مسلحانه و ۲۷ درصد به‌دلیل سایر جرائم در زندان به‌سر می‌برند. علاوه‌بر این ۷۸ درصد از زنان زندانی دارای مشکلات روحی و روانی هستند و ۳۰ درصد از آنان تاکنون خودزنی کرده‌اند.

ازسوی دیگر وضعیت زنان زندانی مرتبط با مهاجرین خارجی و اقلیت‌های نژادی در این

1. William lee Adams, Britain's Prisons: Will Spending Cuts Cause Crime? Time, 1 July, 2010.

2. "Women in Prison", Prisonreformtrust.org.uk

کشور وخیمتر است به گونه‌ای که اولاً ۹۰۰ نفر از زنان زندانی خارجی هستند و ثانیاً ۲۸ درصد از زنان زندانی انگلیس نیز متعلق به اقلیت‌های نژادی هستند.^۱

۱-۲. وجود زندان‌های مخفی در انگلیس و نقش نهادهای امنیتی این کشور در ربایش و

انتقال مظنونان و شکنجه زندانیان

یکی از مهمترین موارد نقض سیستماتیک حقوق بشر در انگلیس، ایجاد زندان‌های مخفی در انگلیس و شکنجه زندانیان در آنجاست. این زندان‌ها که با همکاری دستگاه‌های امنیتی و اطلاعاتی انگلیس از جمله MI5 به بهانه جنگ با تروریسم ایجاد شده‌اند به بازداشت و نقل و انتقال غیرقانونی زندانیان و متهمان می‌پردازند چنانچه اخیراً افشا شد که سرویس اطلاعات و امنیت انگلیس به‌طور مستقیم در انتقال غیرقانونی یک شهروند مغربی از زندانی در بلژیک به یک زندان مخفی در انگلیس نقش داشته است.^۲ همچنین اخیراً نقش نیروهای امنیتی انگلیس در ربوده شدن و انتقال مظنونان به گوانتانامو و همکاری آنان با سازمان سیا در شکنجه زندانیان نیز اعلام گردید که مقامات دولتی این کشور را به پرداخت ۳۰ تا ۵۰ میلیون پوند طی ۳ تا ۵ سال به شاکیان این پرونده‌ها به‌منظور عدم پیگیری شکایت‌هایشان در دادگاه‌های انگلیس و انتشار اطلاعاتی درباره پرونده‌های گوانتانامو در دادگاه‌های این کشور واداشت. براساس این با برطرف شدن این کشمکش قضایی میان دولت و بازداشت‌شدگان گوانتانامو از انتشار اسنادی که نقش مقامات سابق انگلیس از جمله تونی بلر و جک استراو در روند تصمیم‌گیری‌های مرتبط با ربایش و انتقال مظنونان و شکنجه آنان در زندان‌ها جلوگیری شد.^۳ این مسئله نشان می‌دهد که برخلاف اظهارات رسمی و سیاست‌های اعلامی انگلیس، منافع نهادهای امنیتی این کشور بر مسائل حقوق بشری اولویت دارد.

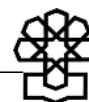
۱-۳. شکنجه و قتل غیرنظامیان و عدم مجازات متخلفان

یکی از موارد مهم نقض سیستماتیک حقوق بشر در انگلیس به شکنجه زندانیان در این کشور برمی‌گردد در این زمینه براساس اسناد محرمانه افشا شده توسط روزنامه گاردین، به بازجویان ارتش انگلیس تکنیک‌هایی شامل استفاده از تهدید، اعمال غیرقانونی مانند تحقیر و ایجاد ناامنی، خستگی، استرس، ترس از بازجویی، برهنه کردن متهمان و محروم کردن آنان از خواب و ضرب و شتم آنان آموزش داده می‌شود، اما این مسائل معمولاً کمتر مورد توجه مقامات و رسانه‌ها قرار می‌گیرد چنانچه علیرغم اعتراف سرهنگ خورخه مندونسا، فرمانده سابق ارتش انگلیس، به شکنجه غیرنظامیان غیرعراقی، از میان ۱۱ سرباز تحت امر وی که به شکنجه و قتل ۶ غیرنظامی عراقی

1. "Female Prisoners", <http://www.hmprison Service.gov.uk>

2. "Un Covered: UK's Top Secret Rendition Programme", The Independent, 25 July, 2010.

3. Tortured for 7 Years and the British Government knew it, Socialistworkers Online, 19 March, 2010.

متهم شده بودند، تنها سربازی به نام دیوید پینی به حبس محکوم شد درحالی که او در اعترافاتش مندونسا و ستوان کریگ راجرز را به ضرب و شتم و شکنجه فیزیکی زندانیان عراقی متهم کرده بود.^۱ این درحالی است که شهود پرونده، نیروهای تحت امر مندونسا را به شکنجه فیزیکی و ضرب و شتم یک کودک ۱۲ ساله عراقی نیز متهم کرده بودند.

۴-۱. استفاده از شکنجه برای مبارزه با تروریسم

دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرد سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان از اطلاعات خارجی به دست آمده از طریق شکنجه، برای مبارزه با تروریسم استفاده می‌کنند. نتیجه این تحقیقات نشان می‌دهد که اقدامات این کشورها ناقض اصول مبارزه با شکنجه اتحادیه اروپاست که ریشه‌کن کردن شکنجه و بدرفتاری را یکی از اولویت‌های خود در روابط با دیگر کشورها می‌دانند.

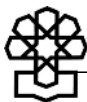
کمیسیون برابری و حقوق بشر انگلیس نیز اعلام کرده است که دولت انگلیس سیاستی برای شکنجه دارد که براساس آن مأموران اطلاعاتی این کشور در صورت موافقت دولت می‌توانند از شکنجه یا روش‌های مشابه برای کسب اطلاعات از افراد بازداشت شده در خارج از انگلیس استفاده کنند.

کمیته ضدشکنجه سازمان ملل نیز نگرانی خود را از عدم اعمال کامل کنوانسیون منع شکنجه در خارج از این کشور و سرزمین‌های تحت قلمرو قدرت آن اعلام کرد.

۵-۱. مشارکت با آمریکا در شکنجه زندانیان گوانتانامو

نخستین بار بنیام محمد، یک تبعه اتیوپی ساکن بریتانیا، که سال‌ها در پایگاه نظامی آمریکا در خلیج گوانتانامو اسیر بود در اظهارات خود در مورد زندان گوانتانامو تأکید داشت که در دوره‌ای که تحت شکنجه بازجویان آمریکایی بوده است، سازمان اطلاعات داخلی بریتانیا به بازجویان آمریکایی او اطلاعات و سؤال می‌داده است. در این زمینه اگرچه وزارت امور خارجه بریتانیا تأکید کرد استفاده از شکنجه را به عنوان یک ابزار کسب اطلاعات نفی می‌کند، اما پس از آنکه اظهارات بنیام محمد، نقش سازمان‌های امنیتی انگلیس در ربودن و شکنجه متهمان در زندان‌های آمریکا را افشا کرد دولت انگلیس به بنیام محمد و چند زندانی انگلیسی دیگر که از زندان گوانتانامو آزاد شده بودند از جمله بیشار الراوی، جمیل النبا، ریچارد بلمار، عمر دقایس، معظم بیگ و مارتین موبانگا پیشنهاد کرد که حاضر است یک میلیون پوند جهت انصراف آنان از پیگیری نقش مأموران اطلاعاتی انگلیس در ربودن و شکنجه متهمان بپردازد. در واقع دولت انگلیس به واسطه این اظهارات نگران شد که هزاران پرونده محرمانه دیگر به دادگاه‌ها راه یابد و بنابراین برای جلوگیری از درگیر شدن در

1. David Williams, Iraq: Prisoners Were Beaten and Tortured by British Soldiers to avenge fallen Comrades, Mailonline, 5 Feb, 2011.

محاکمه‌های قضایی طولانی و پرهزینه که نحوه فعالیت دستگاه اطلاعاتی این کشور را فاش می‌کند حاضر به مصالحه با این زندانیان شد.^۱

سال گذشته دولت آمریکا همه اتهامات وارد شده علیه محمد را پس گرفت و او در ماه گذشته میلادی به بریتانیا بازگردانده شد. گروه‌های حقوق بشری می‌گویند دولت بریتانیا نباید از پیگیری قضایی اتهام دخالت سازمان اطلاعات خارجی این کشور در شکنجه او طفره برود.

۲. تصویب و اجرای قوانین ناقض حقوق بشر

۲-۱. قانون مبارزه با تروریسم (مصوب سال ۲۰۰۰)

دادگاه حقوق بشر اروپا، این قانون را که در آن نیروی پلیس می‌تواند بدون ظن مستدل شهروندان انگلیسی را بازرسی کند ظالمانه دانسته است. این دادگاه با تأیید شکایت برخی از شهروندان انگلیسی، مجوز قانونی نیروی پلیس انگلیس را برای تجسس شهروندان بدون هرگونه ادله قوی شک‌برانگیز، محکوم کرد. این حکم در حمایت از شهروندان انگلیسی‌ای صادر شد که در سال ۲۰۰۳ میلادی هنگام برگزاری تظاهرات نزدیک نمایشگاه اسلحه متوقف و بازرسی شدند.^۲

۲-۲. قانون پیشگیری از تروریسم (مصوب سال ۲۰۰۵)

عفو بین‌الملل از دولت انگلیس خواسته است اجرای این قانون را متوقف کند و از صدور احکام قضایی نقض‌کننده حق آزادی، آزادی جابجایی، آزادی بیان، آزادی گردهمایی و رعایت حریم شخصی خودداری کند.

این سازمان تأکید کرده که اجرای این لایحه به ایجاد یک سیستم قضایی موازی، ناعادلانه و پنهانی در انگلیس برای محدودسازی حقوق افراد مظنون به شرکت در فعالیت‌های تروریستی منجر شده است.

این محدودیت‌ها شامل بازداشت خانگی، الزام به استفاده از نشان‌های الکترونیک، منع برقراری تماس با دیگران یا شرکت در رویدادهای عمومی و محدودسازی استفاده از حساب‌های بانکی، برخورداری از فرصت‌های شغلی، مطالعات دانشگاهی، مسافرت، تلفن و استفاده از اینترنت می‌شود. کمیته منع شکنجه سازمان ملل نگرانی خود را از عدم مشمول کامل موارد کنوانسیون منع شکنجه در قوانین داخلی اعلام کرد.^۳

1. Robert Hutton, "U.K. to Pay Guantanamo Detainees Over Claims they were tortured in Jail, Bloomberg, 16 November, 2010.

2. Uk. Limits Execution Drugs Export, Wall Street Journal, 30 November, 2010.

3. Press TV, 2010.

۲-۳. استفاده از اورانیم ضعیف شده علیه مردم عراق

به گزارش خبرگزاری کویت، «لیام فاکس» وزیر دفاع انگلیس در پاسخی مکتوب به مجلس نمایندگان انگلیس نوشت: نیروهای انگلیسی حدود ۱۰۹ تن از تجهیزات آغشته به اورانیم ضعیف شده در جنگ عراق در سال ۲۰۰۳ استفاده کردند که در نتیجه این اقدام، ۴۰ منطقه از عراق به شدت به مواد رادیواکتیو آلوده شده است.

اعترافات انگلیس به استفاده از اورانیم ضعیف شده در جنگ عراق در حالی منتشر می‌شود که وزارتخانه‌های علوم، بهداشت و محیط زیست عراق اعلام کردند که مردم نزدیک شهرهایی نظیر نجف، بصره و فلوجه طی پنج سال گذشته آمار بالایی در ابتلا به سرطان و تولد نوزادهای ناقص‌الخلقه داشته‌اند.

به گزارش الجزیره، دانشمندان عراقی تأکید کردند که در پی تأثیرات ناشی از تشعشعات اورانیم غنی شده در این کشور در جنگ‌های سال ۱۹۹۱ و ۲۰۰۳ تا سه نسل آینده تولد انسانی با تمام خصوصیات کامل خود در عراق غیرممکن است (خبرگزاری فارس، مرداد ۱۳۸۹).

در این زمینه حتی افشاگری‌های دیوید کلی، به‌عنوان بازرس ارشد تسلیحات انگلیس در عراق علیه انگلیس در استفاده از سلاح‌های کشتار جمعی در عراق نه‌تنها مورد بررسی قرار نگرفت، بلکه حتی زمینه قتل وی را به‌وجود آورد و به‌رغم اینکه رسانه‌های انگلیس تلاش کردند این قتل را خودکشی جلوه دهند، اما مدارک و مستندات پزشکی قانونی نشان می‌دهد که وی به قتل رسیده است.

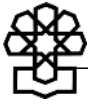
۲-۴. صدور داروهای کشنده به آمریکا برای اعدام مجرمان

انگلیس تنها کشور تهیه‌کننده داروی سدیم تیوپنتال انتستتیک برای آمریکاست که در این کشور برای اعدام مجرمان از طریق تزریق آمپول به‌کار می‌رود. این درحالی است که مجوز صادرات قانونی این دارو در انگلیس صادر شده و تنها اخیراً دستگاه قضایی این کشور اعلام کرده است که احتمال دارد محدودیت‌هایی را برای صدور آن در نظر بگیرد.^۱

۲-۵. تدابیر امنیتی ناقص حقوق بشر

نصب ۵ میلیون دوربین مداربسته، تجهیز پلیس به مسلسل و افزایش تدابیر امنیتی در فرودگاه‌های انگلیس به‌ویژه نصب اسکنرهای بازرسی بدنی کامل در فرودگاه‌ها عملاً حقوق فردی و حتی قوانین اروپایی را نقض می‌کند.

1. Ibid.

۳. نقض سیستماتیک حقوق کودکان

- کمیته حقوق کودک سازمان ملل از موارد زیر ابراز نگرانی کرده است: عدم جرم‌انگاری بهره‌کشی جنسی از کودکان، استخدام افراد زیر ۱۸ سال در نیروهای نظامی، امکان سلب آزادی کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال، عدم جداسازی دختران و پسران از بزرگسالان در زندان‌ها، وجود سطوح بالای خشونت در زندان علیه کودکان، سن پایین مسئولیت کیفری در کودکان (۶ سال در اسکاتلند و ۱۰ سال در بقیه نقاط انگلیس).

۴. نقض سیستماتیک حقوق اقلیت‌های نژادی و مذهبی

۴-۱. اخراج پناهجویان عراقی

عفو بین‌الملل از کشورهای نروژ، هلند، سوئد و انگلیس خواست که فوراً برنامه بازگشت اجباری پناهجویان عراقی به این کشور را متوقف کنند. عفو بین‌الملل در این بیانیه تأکید کرد معتقد است این تصمیم با دستورالعمل‌های آژانس پناهندگان سازمان ملل متحد مغایرت دارد و ممکن است به نقض حقوق این افراد منجر شود.

با این حال، بریتانیا در ۲۷ خرداد، ۴۲ پناهجوی عراقی را از این کشور اخراج کرد و به بغداد بازگرداند. این پناهجویان ادعا می‌کنند در جریان این انتقال، توسط مأموران بریتانیایی مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. در پی این ادعا، کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد اعلام کرد که اتهام ضرب و شتم این افراد به‌دست مأموران اداره مرزبانی بریتانیا را بررسی می‌کند. اداره مرزبانی بریتانیا درباره این اتهام اظهارنظری نکرده، اما گفته است در کل از «حداقل زور» به‌عنوان گزینه آخر علیه افرادی که از دستورات سرپیچی کنند یا قصد اخراج داشته باشند، استفاده می‌کند.

۴-۲. افزایش بازرسی‌های بدنی اقلیت‌های نژادی

براساس آخرین آمار وزارت دادگستری انگلیس، تعداد بازرسی‌های بدنی رنگین‌پوست‌ها و آسیایی‌تبارها توسط پلیس انگلیس نسبت به پنج سال گذشته بیش از ۷۰ درصد افزایش یافته است. آمار منتشر شده سالیانه وزارت دادگستری، درباره سیستم قضایی و جنایی انگلیس نشان می‌دهد که بیش از ۳۱۰ هزار رنگین‌پوست و آسیایی‌تبار در سال ۲۰۰۹ میلادی توسط پلیس در خیابان‌های انگلیس متوقف و بازرسی بدنی شده‌اند که این میزان نسبت به سال ۲۰۰۴ بیش از ۷۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. ازسوی دیگر این آمار نشان می‌دهد که افراد رنگین‌پوست اکنون ۷ برابر بیشتر از افراد سفیدپوست در معرض بازرسی بدنی توسط افراد پلیس هستند. در این میان بیشترین تعداد مورد بازرسی بدنی مربوط به لندن است که بیش از ۵۴ درصد جمعیت رنگین‌پوستان انگلیس را شامل می‌شود.

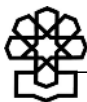
۳-۴. نقض حقوق اقلیت‌های مذهبی

یکی دیگر از موارد نقض سیستماتیک حقوق اقلیت‌ها در انگلیس به نقض حقوق اقلیت‌های مذهبی بازمی‌گردد. این مسئله که مورد انتقاد کمیسیون برابری و حقوق بشر پارلمان انگلیس نیز قرار گرفته است بیشتر در مورد مسلمانان مورد توجه است به گونه‌ای که هر فرد مسلمان شانس کمتری برای یافتن فرصت شغلی مناسب دارد. از سوی دیگر تلاش‌های سیستماتیکی نیز از سوی دولت انگلیس به بهانه مبارزه با تروریسم پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ علیه مسلمانان اعلام شده است که در این میان نصب دوربین‌های مداربسته در مناطق مسلمان‌نشین انگلیس تشدید یافته است. همچنین سیاست‌های اسلام‌ستیزانه نیز در سطح مطبوعات، کارگاه‌ها، مراکز کار و مدارس گسترش یافته است و اقداماتی مانند حمله به مساجد و ایراد ضرب و خسارت به مساجد و قبرستان‌ها و حملات فیزیکی افزایش یافته است. در این زمینه حتی اخیراً کامرون نخست‌وزیر انگلیس تأکید کرده است که سیاست‌های چندفرهنگی انگلیس شکست خورده و باید بر مسلمانان که وی آنها را افراطی خوانده، سخت گرفت.^۱

۵. نقض قانون توسط مجریان و خشونت پلیس علیه شهروندان

یکی دیگر از موارد نقض حقوق بشر در انگلیس به خشونت پلیس این کشور علیه شهروندان آن برمی‌گردد. چنانچه براساس گزارش کمیسیون شکایات پلیس مستقل انگلیس هر هفته یک نفر بر اثر خشونت‌های پلیس جان خود را از دست می‌دهد، این آمار فقط شامل کشته شدن افراد در زندان‌های انگلیس می‌شود، بلکه این تعداد شامل افرادی نیز می‌شود که توسط مأموران پلیس و خشونت‌های آنان در مراکز امور مربوط به مهاجران و مراکز بیماران روانی جان خود را از دست می‌دهند با این وجود علیرغم کشته شدن بیش از ۴۰۰ نفر از آن دسته از انگلیسی‌هایی که در حبس مأموران پلیس جان خود را در ۱۰ سال گذشته از دست داده‌اند، هیچ مأمور پلیس انگلیسی به علت مشارکت در کشته شدن این افراد متهم شناخته نشده است. در این زمینه خشونت‌های اخیر در نوامبر و دسامبر ۲۰۱۰ پلیس علیه دانشجویان که در اعتراض به افزایش سه برابری شهریه‌های دانشگاه تظاهرات کرده بودند و منجر به وضعیت جسمانی بد آنان و حتی به کما رفتن تعدادی از آنان شد، علیرغم انعکاس گسترده در رسانه‌ها، نه تنها مورد توجه و بررسی قرار نگرفت، بلکه پیگیری دستگیری دانشجویان معترض در دستور کار پلیس و نهادهای امنیتی انگلیس قرار گرفته است.

1. Guardian, 5 February, 2011.

فرانسه

۱. بازداشت گسترده معترضان

وزارت کشور فرانسه اعلام کرد، تاکنون ۱۱۵۸ تظاهراتکننده معترض به قانون بازنشستگی دستگیر شده‌اند که ۱۶۳ مورد آن صبح سه‌شنبه صورت گرفته است. نیروهای پلیس فرانسه همچنین به‌منظور پراکنده کردن جمعیت، به پرتاب گاز اشک‌آور به‌سوی آنان اقدام کردند. کنفدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری (CGT) ضمن فراخوان برای برگزاری اعتصاب اعلام کرد در اعتراض‌های سه‌شنبه بیش از ۳/۵ (سه و نیم) میلیون نفر از مردم فرانسه شرکت کرده‌اند.

۲. نقض حقوق اقلیت‌ها

۲-۱. عدم شناسایی اقلیت‌ها

کارشناس مستقل موضوع اقلیت‌ها اعلام کرد که فرانسه به‌صورت تاریخی مفهوم حقوق اقلیت و نیز شناسایی گروه‌های اقلیت را رد کرده است. کمیته منع تبعیض سازمان ملل نیز از عدم شناسایی اقلیت‌ها در فرانسه ابراز نگرانی کرد.

۲-۲. اخراج اقلیت‌های «روما»

کمیسر قضایی اتحادیه اروپا سیاست دولت فرانسه را در اخراج کولیای روما، «بی‌شرمانه» خوانده است. اتحادیه اروپا همچنین این اقدام دولت سارکوزی را با رفتار نیروهای نازی با یهودیان در دوران جنگ جهانی دوم، مقایسه کرده است. فرانسه از ماه گذشته حدود هزار مهاجر رومی این کشور را اخراج و راهی بلغارستان و رومانی کرده است.

۲-۳. دستور سارکوزی مبنی بر تخریب ۳۰۰ اردوگاه غیرقانونی روماها و انتقاد عفو

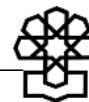
بین‌الملل از آن^۱

۳. تصویب قوانین ناقض حقوق بشر

۳-۱. تصویب قانون ممنوعیت پوشش کامل صورت با روبنده و برقع

۳-۲. به‌موجب این قانون که با اکثریت آرا در پارلمان فرانسه مورد موافقت قرار گرفت، زنانی که صورت خود را در اماکن عمومی بپوشانند با جریمه نقدی معادل ۱۵۰ یورو، یا زندان روبرو می‌شوند.

1. France Roma Expulsions, BBC News, 19 October, 2010.

۳-۳. دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرد: ممنوعیت جزئی یا کامل در رابطه با روبنده نقض حقوق اولیه بشری است و ما به‌طور قطع با این اقدام مخالف هستیم. وی افزود: اقداماتی که فرانسه به‌تدریج و آرام در حال انجام آن است نیز نقض حقوق و همچنین نتیجه عکس دربر خواهد داشت، زیرا این اقدام نمی‌تواند به زنانی که وادار به پوشاندن صورت خود می‌شوند کمک کند و حق کسانی را نقض می‌کند که آزادانه این نوع پوشش را برگزیده‌اند.

همچنین گزارشگر ویژه آزادی مذهب اعلام کرد که قانون منع پوشش نهادهای آشکار مذهبی در مدارس عمومی منجر به تحقیر اقلیت‌های مذهبی می‌گردد.

عفو بین‌الملل نیز اجرای این قانون را مغایر با آزادی بیان و مذهب زمانی دانست که روبنده را به‌عنوان ابزاری برای تعریف هویت یا ابزار عقیده خود قلمداد می‌کنند.

۴. تغییر قانون جزای فرانسه

گزارشگر حمایت از حقوق بشر در حین مبارزه با تروریسم، از تغییر برخی از مواد قانون جزای فرانسه در راستای تفسیر موسع از اعمال تروریستی ابراز نگرانی کرد.

۵. نقض حقوق زندانیان

کمیسیون حقوق بشر شورای اروپا چندی پیش ضمن انتقاد شدید از شرایط بسیار ناگوار زندان‌ها، موارد بیشمار خودکشی زندانی‌ها را از جمله علائم ضعف ساختاری سیستم اداره زندان‌های این کشور دانست.

سازمان‌های مدافع حقوق بشر کمیسیون حقوق بشر اروپا تاکنون چندین بار اوضاع زندان‌های فرانسه را تحقیرآمیز، اسفبار و غیرقابل تحمل توصیف کرده‌اند، اما با این وجود هیچ‌گونه اقدامی در این خصوص صورت نگرفته است.

۶. نقض حقوق کودکان

کمیته حقوق کودک سازمان ملل از بازداشت کودکان در بازداشتگاه‌های پلیس بیش از چهار روز و کودکان بین ۱۰ تا ۱۳ سال بیش از ۲۴ ساعت ابراز نگرانی کرد.

۷. عدم رسیدگی به خشونت و قتل غیرقانونی توسط پلیس

دیوید دیاز - ژوگه، معاون برنامه اروپا و آسیای مرکزی عفو بین‌الملل، دولت فرانسه را متهم کرد که به شکایت درباره توسل به خشونت نیروهای امنیتی این کشور رسیدگی نمی‌کند.

دیاز - ژوگه گفت که تحقیقات این سازمان نشان می‌دهد که اتهامات مربوط به ضرب و شتم مظنونان به‌ویژه اقلیت‌های قومی و اتباع خارجی ساکن این کشور و حتی قتل غیرقانونی آنها توسط نیروهای امنیت فرانسه به‌ندرت مورد پیگیری قرار می‌گیرند و بانیان چنین اقداماتی عموماً از پیگیری قضایی مصون می‌مانند.

بنا به گزارش عفو بین‌الملل، مقامات دادستانی فرانسه تعداد بسیار زیادی از شکایات علیه پلیس این کشور را بدون ارجاع به دادگاه رد می‌کنند و تفاوت فاحش میان تعداد شکایات و تعداد برخوردهای انضباطی علیه پلیس سبب بروز تردید درخصوص بی‌طرفی تحقیقات در مورد سوءرفتارهای آنها می‌شود.

آلمان

۱. نقض حقوق کودکان

افزایش کودکان بازداشت شده، نگهداری کودکان بازداشت شده با افراد بزرگسال بالای ۲۵ سال در یک زندان و فقدان اماکن نگهداری کودکان از مواردی است که کمیته حقوق کودک نسبت به آن اعلام نگرانی کرده است.

۲. عدم حمایت نظام حقوقی داخلی از حقوق بشر

- اعلام عدم اعتبار قانونی کنوانسیون حقوق کودک در حقوق داخلی آلمان از سوی کمیته حقوق کودک،
- اعلام فقدان تعریف تبعیض نژادی در حقوق آلمان از سوی کمیته حقوق کودک سازمان ملل،
- اعلام عدم بهره‌مندی کودکان ۱۶ تا ۱۸ سال از قوانین مدافع جوانان پناهنده از سوی کمیته حقوق کودک.

۳. مخالفت صدراعظم آلمان با شناسایی حقوق اقلیت‌ها

به گزارش خبرگزاری فرانسه، آنگلا مرکل در جمع جوانان دمکرات مسیحی پوتسدام در جنوب برلین گفت: «رویکرد ساخت یک جامعه چندفرهنگی و زندگی در کنار یکدیگر و لذت بردن از یکدیگر شکست خورده است، کاملاً شکست خورده است.»
مرکل مشخصاً به اظهارات اخیر کریستین وولف، رئیس‌جمهور آلمان اشاره کرد که گفته بود «اسلام همانند مسیحیت و یهودیت بخشی از آلمان است.»

مرکل در جمع جوانان حامی حزبش گفت: مهاجرانی که در آلمان زندگی می‌کنند باید گام‌های بیشتری برای یکپارچگی با محیط بردارند و به سرعت زبان آلمانی بیاموزند. در واقع سیاستمداران آلمان توان تحمل وجود زبان‌های دیگر با غیر از زبان آلمانی در کشورشان را نیز ندارند.

۴. اقدامات خشن پلیس آلمان

سازمان عفو بین‌الملل با انتقاد شدید از خشونت بیش از حد پلیس آلمان، خواستار تحقیقات مستقل بین‌المللی در این‌باره شد. عفو بین‌الملل پلیس آلمان را به اعمال خشونت بیش از حد علیه تظاهرکنندگان و کتک زدن آنها متهم کرده است. صحنه‌هایی از رفتارهای خشن پلیس آلمان با تظاهرکنندگان که با تلفن‌های همراه فیلمبرداری شده، بر روی شبکه اینترنت نیز قرار گرفته است.

۵. عدم پیگیری قضایی خشونت و قتل غیرقانونی توسط پلیس

شاخه آلمان سازمان عفو بین‌الملل مواردی از آزار و اذیت، زورگویی و ضرب و شتم را درباره پلیس آلمان ثبت کرده که گاه حتی منجر به مرگ شده‌اند، اما اغلب بدون پیگیری دستگاه قضایی باقی می‌مانند.

برای نمونه حمله پلیس آلمان به باشگاه شبانه «ژتون» در سال ۲۰۰۵ یکی از مواردی است که در گزارش عفو بین‌الملل به آنها اشاره شده است؛ حمله‌ای که به بازداشت و زخمی شدن ده‌ها نفر انجامید بی‌آنکه هیچ پیگرد قضایی مناسبی درباره آن انجام شود.

براساس این گزارش به ندرت کسی از پلیس شکایت می‌کند چون افراد «می‌ترسند خود متهم به مقاومت در برابر پلیس شوند» متأسفانه ما تجربه داشتیم که در مواردی که از پلیس شکایت شده، به‌طور متقابل پلیس شکایت کرده و به شکایت آن سریع‌تر رسیدگی شده است.

در موردی دیگر که در گزارش عفو بین‌الملل آمده، مرد جوانی که در شهر اشتوتگارت آلمان متهم به دزدی از یک مغازه شده و طی بازجویی انکار کرده بود که دزدی کرده است، مورد ضرب و جرح شدید بازجویان قرار می‌گیرد.

با این حال گزارش عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که شکایت مرد جوان بی‌حاصل است چون دادستانی می‌گوید او نتوانسته ثابت کند که فکش پیش از بازجویی شکسته نشده است و به این ترتیب در دادگاه عالی هم مأمور بازجو به خاطر نبود مدارک کافی مبنی بر شکستن فک متهم، بی‌گناه شناخته می‌شود.

عفو بین‌الملل در سال ۲۰۰۴ هم گزارشی درباره موارد اعمال خشونت پلیس آلمان منتشر کرده

بود که حتی گاه منجر به مرگ افراد شده بودند. در آن سال نیز عفو بین‌الملل از عدم انجام تحقیقات روشنگرانه برای کشف جرم انتقاد کرده بود.

۶. استفاده از شکنجه برای مبارزه با تروریسم

دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرد سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان از اطلاعات خارجی به‌دست آمده از طریق شکنجه، برای مبارزه با تروریسم استفاده می‌کنند. نتیجه این تحقیقات نشان می‌دهد که اقدامات این کشورها ناقض اصول مبارزه با شکنجه اتحادیه اروپاست که ریشه‌کن کردن شکنجه و بدرفتاری را یکی از اولویتهای خود در روابط با دیگر کشورها می‌دانند.

منابع و مأخذ

در متن گزارش ارائه شده است.

شماره مسلسل: ۱۰۶۶۴

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: نقض سیستماتیک حقوق بشر و بشردوستانه در آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین‌کنندگان: اکبر طلائی، مهدی جاودانی مقدم

ناظر علمی: محمد جمشیدی

مقتضی: زهره الهیان (نماینده تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر در مجلس شورای اسلامی)

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۱۲/۴